



VVA berichten

Redactie-adres: Straat van Makassar 39, 1183 GX Amstelveen
e-mail-adres: wjosso@zonnet.nl

september 2011 Nr. 98

DE MUIS



De muis van mijn computer is een trouwe metgezel in mijn pogingen om via het magische computerscherm toegang te krijgen tot de mondiale gebieden die ik zo nu en dan verken. Je klikt met het beestje op pictogrammen en er verschijnt meestal wat je hoopt te zien: e-mailberichten, websites onder andere van de VVA en wat Auvergne in petto heeft voor nieuws. De linkerknop bedien ik het meest, maar ook rechts is zeer nuttig bijvoorbeeld als ik afbeeldingen wil opslaan. Zonder de muis ben ik nergens zeker niet als ik de VVA-berichten moet samenstellen.

Maar sinds kort ben ik in de ban van een andere muis of liever muisje. Tussen de hoogopschietende stokrozen, het afstervende vingerhoedskruid en de vele wilde planten

verschijnt er nu met de regelmaat een veldmuisje in onze tuin. Een prachtig beestje met een grijs-bruin vachtje, kraaloogetjes, een wit buikje en de bijbehorende lange staart.

Vogelliefhebbers als we zijn, strooien we kwistig onze kruimels uit in de tuin, maar wat schetst onze verbazing: niet de mussen, de mezen, de vinken of de merels komen er op af, maar een brutaal veldmuisje, weliswaar spichtig in zijn bewegingen maar toch: hij vertoont zich zonder schroom.

Tijdens warme dagen lunchen we 's middags buiten en dat heeft Micky Mouse in zijn biologische klok opgeslagen, want niet zodra wij ons aan de tafel hebben gezet, verschijnt hij ten tonele in een soort eenakter voor een knaagdier dat beurtelings een plaagdier, een laboratoriumdier en een aalbaar wezentje is. Soms loopt hij bijna over onze voeten om dan weer schichtig de benen te nemen.

Onze aanvankelijke gedachte was: deze muis moeten we niet; als hij ons huis binnendringt hebben we een probleem. In vroegere tijden is het eens voorgekomen dat mijn Anna, een muis ontwarend in de kamer, haar pantoffel pakte waarmee ze het muisje precies op zijn kopje gooide waarna het bloedend ter aarde zeeg. Ook andere moordpogingen met muizenvallen werden succesvol, althans voor ons, afgerond, maar sinds Marianne Thieme met haar Dierenpartij in de Tweede Kamer zit, ga je daar toch anders over denken en willen we ook dit muisje zijn levensruim gunnen. Sterker we genieten van zijn optreden, en als ik nu moet kiezen tussen mijn computermuis en deze veldmuis zal de keuze erg moeilijk worden. Aan de VVA denkend moet ik voor de computermuis kiezen, maar mijn hart gaat uit naar het veldmuisje.

Wiet Josso

Van de redactie

De zomer van 2011 is achter de rug en voor velen was het weer toch wel een grote teleurstelling. In dit verband past de Boutade van P.A. de Génestet wel:

O land van mest en mist, van kille, koude regen,
Doorsijperd stukske grond, vol kille dauw en damp,
Vol vuns, onpeilbaar slijk en doorwaadbare wegen,
Vol jicht en paraplu's, vol kiespijn en vol kramp!

Uw kliemerig klimaat maakt mij het bloed in de aderen
Tot modder; 'k heb geen lied, geen honger, vreugd noch vreë.
Trek overschoenen aan, gewijde grond der Vaderen,
Gij – niet op mijn verzoek – ontwoekerd aan de zee.

O saaië brij-moeras, o erf van overschoenen,
Van kikkers, baggerlui, schoenlappers, moddergoën,
Van eenden groot en klein, in allerlei fatsoenen,
Ontvang het najaarswee van uw verkouden zoon!

Maar laten we het niet allemaal zo treurig bekijken, want na regen komt toch ook weer zonneschijn. Zo bezorgde een argeloos veldmuisje ons tijdens de schaarse warme dagen toch plezier.

Het verenigingsleven gaat gewoon door ook voor de VVA die haar algemene ledenvergadering nu eens op een zaterdag houdt en wel op zaterdag 12 november a.s. U leest daarover op pagina 2 Op pagina 3 treft een wat droevig bericht aan over het heengaan van Raymond Limbertie. Ook op pagina 3 de aankondiging van een mogelijke reis volgend jaar naar Frankrijk.

Op pagina 4 een vervolg op ons verhaal over Gilbert du Motier de La Fayette. We eindigen met een reactie van de vereniging Hendrick de Keyser op het artikel van Johan Goudeau in de VVA-berichten van juni.

UITNODIGING voor de

Najaarsbijeenkomst en Algemene ledenvergadering op zaterdag 12 november 2011 in conferentie-oord Mennorode, Apeldoornseweg 185, 8075 RJ Elspeet

Programma:

- 12.00 uur : Ontvangst in ruimte bij de receptie
- 12.30 - 13.30 uur: Lunch in restaurant
- 13.30 - 15.00 uur: Jaarvergadering in voor ons gereserveerde vergaderzaal
- 15.00 - 15.30 uur: Gelegenheid om wat te drinken
- 15.30 - 16.00 uur: Nog nader in te vullen
- 16.00 - 17.00 uur: Afsluiting aan de bar

Agenda Algemene Ledenvergadering.

1. Opening door de voorzitter
2. Ingekomen stukken en mededelingen
3. Notulen Algemene Ledenvergadering d.d.14-11-2010 (afgedrukt in VVA-berichten 96 van april 2011)
4. Jaarverslag 2010 van de secretaris
5. Financieel verslag 2010 van de penningmeester
6. Verslag kascommissie
7. Begroting 2012
8. Benoeming leden kascommissie
9. Verkiezing bestuursleden.
(*afredend zijn voorzitter Frits Lammerts en bestuurslid Hanne Sons. Beide leden stellen zich herkiesbaar.
Tegenkandidaten kunnen worden gesteld door de leden vóór 12-11-2011*)
10. Voorjaarsbijeenkomst 2012
11. Frankrijkreis 2012
12. Rondvraag
13. Sluiting

(van de deelnemers wordt een bijdrage gevraagd van € 12,50 p.p.)

Aanmelden voor de vergadering

Bij deze VVA-berichten is een aanmeldingsformulier ingesloten waarop u uw deelname aan de vergadering kenbaar kunt maken. Het aanmeldingsformulier dient vóór 22 oktober a.s. gezonden te worden aan onze penningmeester: Emile Weesie, Schoolstraat 17, 3732 DV De Bilt.

I.v.m. het belangrijke punt 11 van de agenda zouden wij het plezierig vinden indien u in zo groot mogelijke getale de vergadering wilt bijwonen.

Hoe kunt u Mennorode bereiken?

Per openbaar vervoer

Het beste kunt u reizen met de NS naar het Station van Nunspeet. Mennorode beschikt over een eigen vervoersdienst van en naar station Nunspeet. Gasten van Mennorode kunnen tegen een kleine vergoeding gebruik maken van deze service. De vervoersdienst rijdt op vastgestelde tijden en dient minimaal 24 uur voorafgaan aan de rit gereserveerd te worden. Voor informatie en reserveren kunt u contact opnemen met de **receptie van Mennorode (0577- 498111)**.

Per eigen auto:

Met eigen vervoer volgt u gewoon de bewegwijzering Elspeet. Komt u vanaf de weg Uddel/Elspeet dan neemt u de afslag Heetkampweg/Kleine Kolonieweg. Op het terrein van Mennorode is voldoende parkeergelegenheid aanwezig.

Het bestuur

Mogelijkheid om er een weekend van te maken!

Er zijn enkele leden die te kennen hebben gegeven reeds op vrijdag naar Mennorode te komen om er een gezellig weekend van te maken. Die mogelijkheid is aanwezig, maar dan dienen de belangstellenden dit zelf te boeken bij het Conferentie- en Vakantieoord Mennorode. Zowel een 1-persoonskamer als een 2-persoonskamer op basis van diner, overnachting, ontbijt en koffie/thee tussen aankomst op vrijdag na 15.00 uur en kamer ontruimen voor 10.00 uur zondagmorgen kost € 76,50 per persoon. Komt u later op de avond (dus zonder diner) dan kost het € 61,50 pp.

Reserveren kan telefonisch: 0577-498111 of info@mennorode.nl.

IN MEMORIAM RAYMOND LIMBERTIE

Terugkomend van een korte vakantie in de Jura troffen we bij thuiskomst het overlijdensbericht van Raymond Limbertie aan, dat de Congregatie der Missie (Lazaristen) had verstuurd: *In de Vrede van Christus is in de morgen van 17 juli 2011 op 86-jarige leeftijd in het verpleeghuis "St. Vincent Depaul" in Panningen overleden onze broer en confrater Raymond Limbertie CM Priester-Lazarist.*

Helaas was het te laat om nog op zijn begrafenis aanwezig te kunnen zijn.

Hij werd geboren op 6 januari 1925 en trad in bij de Lazaristen te Panningen op 4 september 1944 en aldaar tot priester gewijd op 15 juli 1951.

Zoals wij weten uit zijn verhalen vertrok hij in 1952 naar Brazilië. Na de faculteit te hebben doorlopen doceerde hij daar Filosofie en Theologie en naderhand gaf hij godsdienstles op een school en was hij actief in de parochie Tabapua. Met enthousiasme kon hij vertellen over zijn tijd in Brazilië.

In 1990 toen hij 65 werd, vertrok hij voorgoed naar Nederland en werd hij lid van de VVA. Wij hebben hem leren kennen als een betrokken lid, die graag de vergaderingen bezocht en deelnam aan onze reizen. Op 30 juni 1996 tijdens ons verblijf in La Motte Chalancon leidde hij samen met Soeur Grétie een Oecumenische Kerkdienst ter nagedachtenis aan Nico Balkenende. In 1998 heeft hij tijdens ons verblijf in Mauriac in Chaussenac nog een lezing in het Frans gegeven als onderdeel van een door burgemeester Klem georganiseerd seminar over emigranten uit de Cantal naar Nederland en België.

Hij was een belezen man en hield van literatuur. Tijdens ons verblijf in Loctudy genoot hij van de zee en citeerde hij spontaan uit het gedicht "De Zee" van Willem Kloos.

Vele malen mocht ik kopij van hem ontvangen voor de VVA-berichten zoals de vertaling van een Kerstverhaal van Alphonse Daudet en andere verhalen van deze schrijver.

Tijdens de viering van ons 15-jarig bestaan in Mennorode in 1999 ging hij voor in een dienst ter nagedachtenis aan onze overleden leden en dat deed hij sereen en met overgave.

Alhoewel hij vanwege zijn gezondheid al jaren een teruggetrokken bestaan leidde in het verpleeghuis in Panningen, verliezen wij in hem een betrokken lid dat veel heeft bijgedragen aan een goede sfeer in onze vereniging.

Vanwege zijn gevoel voor poëzie wil ik graag eindigen met enkele regels uit een gedicht van Willem Kloos:

*Ik ga dan stil, tevreden en gedwee,
En neem geen ding uit al dat Leven mee
Dan deez' gedachte gonzend in mij om:*

*Men moet niet van het Lieve Dood-zijn eisen:
De dode bloemen komen niet weërom.
Maar ik zal heerlijk in mijn Vers herrijzen.*

Wij wensen Frits en Virginie en verdere familieleden sterkte bij het verlies van hun broer, zwager en oom.

Wiet Josso

Gaan we naar Frankrijk in 2012?

Het beantwoorden van deze vraag is in handen van onze leden. Onze poging om in 2010 naar de Elzas te gaan liep op niets uit vanwege de weinige belangstelling van onze leden. Daar lagen allerlei redenen aan ten grondslag. Sommigen vonden de streek niet 'Frans' genoeg, anderen zwoeren toch bij een bezoek aan Auvergne. Er was ook een groepje dat het niet zo aantrekkelijk vond om met de reisorganisatie OAD deze reis te gaan maken. Men wilde liever met eigen vervoer, zodat men daarna zelf de vakantie kon voortzetten in Frankrijk. Allemaal plausibele redenen.

Dat betekende bijna het einde van onze Franse avonturen, maar toch bereiken ons zo nu en dan verzoeken om toch weer eens een reis naar de Auvergne te ondernemen.

In de VVA-berichten van juni hebben we dat al aangekondigd. We willen het nu wat concreter maken en vragen u nu indien u wel voelt voor weer een reis naar de Auvergne u in principe aan te melden, zodat het bestuur de reis weer kan voorbereiden. Ditmaal kiezen we dan voor een verblijf van één week en niet voor tien dagen.

Bij deze VVA-berichten is een formulier (geel) gevoegd waarmee u zich in principe kunt aanmelden. Wij verzoeken u dit te doen vóór 22 oktober a.s. zodat we op de jaarvergadering in Mennorode een uitgewerkt voorstel aan u kunnen voorleggen.

Het bestuur

Gilbert du Motier de la Fayette

Speelde onduidelijk rol tijdens de Franse Revolutie

In ons vorige nummer stond een artikel over zijn rol in de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog waaruit hij als een held naar voren komt. Veel minder roemrijk was zijn optreden tijdens de Franse Revolutie. Deze Auvergnaatse edelman bedoelde het wel goed, maar toonde zich zwak in het nemen van de juiste beslissingen als het erop aan kwam. In grote trekken treft u hieronder het verhaal van La Fayette van 1789 tot het jaar van zijn dood in 1834.

Tijdens de Franse Revolutie behoorde hij tot de gematigde revolutionairen. Hij zette zich onder andere aan het opstellen van een Verklaring voor de rechten van de mens, hetgeen toen een betekenisvolle daad was.

De rol die hij speelde als commandant van de burgerlijke militia is raadselachtig. Hij was uit op verzoening, maar dat lukte hem maar ten dele.

Toen de Parijzenaars op 5 en 6 oktober 1789 naar Versailles trokken om Lodewijk XVI om brood te vragen was hij niet in staat de invasie van 200.000 Parijzenaars te voorkomen. De koning werd na een nachtelijke vergadering gedwongen naar de Tuilerieën te verhuizen. Alhoewel hij niet manmoedig optrad, is hij zijn belofte nagekomen: de koning werd geen haar gekrenkt.

Toen La Fayette of Danton Marie-Antoinette te kennen gaven dat het beter was van de koning te scheiden in het belang van de staat, raakte La Fayette uit de gunst van de Koninklijke Familie.

In 1802 weigerde hij de titel van consul, maar als senator stemde hij in 1804 tegen het toekennen van de Keizerstitel aan Napoleon.

Gedurende het eerste Keizerrijk leidde hij een teruggetrokken leven buiten het publieke bestuur. Vanaf het einde van het Eerste Keizerrijk keerde hij op het politieke toneel terug maar een rol van betekenis was niet meer voor hem weggelegd.

Hij keerde nog eenmaal terug naar Amerika voor een triomftocht langs 182 steden. Van dankbare Amerikanen ontving hij een gift van 200.000 dollar.

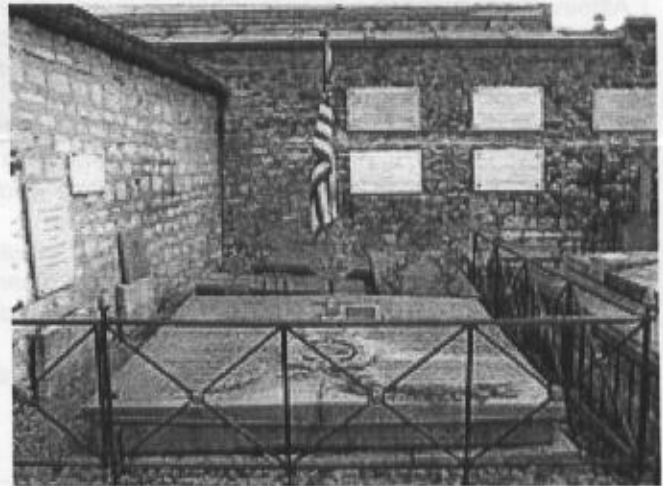
Teruggekeerd in Frankrijk werd hij herkozen als afgevaardigde voor Meaux in de Nationale Assemblée.

Hij overleed in Parijs op 20 mei 1834 en werd begraven op de begraafplaats Picpus in Parijs. Hieronder ziet u een afbeelding van het graf waar ook zijn vrouw begraven ligt. Uit het feit dat

Op 19 juni 1790 diende hij een voorstel in om de adellijke titels af te schaffen. Daarna op 14 juli 1790 tijdens het Federatiefeest, legden La Fayette, de Nationale Vergadering en de koning de eed van trouw af aan resp. de koning, de wet en de natie. 's Avonds danste heel Parijs. La Fayette, de meest indrukwekkende politicus in Frankrijk op dat moment scheen als grote overwinnaar naar voren te komen.

Hij is lang de verdediger geweest van de monarchie.

Op 10 augustus 1792 bij de bestorming van de Tuilerieën bleek hij niet de sterke man te zijn om de revolutie te consolideren en hij liep over naar de Oostenrijkers in Luik. Hij werd aangeklaagd door Danton en vervolgens door de Oostenrijkers in Olmütz gevangengezet. Zijn bevrijding uit gevangenschap had hij te danken aan Napoleon, maar het Directorium verbood hem naar Frankrijk terug te keren. Uiteindelijk keerde hij in 1799 terug.



daar de Amerikaanse vlag staat, kun je opmaken dat hij daar meer werd gewaardeerd dan in zijn eigen land. -----

Reactie op artikel "Wie is toch die Hendrick de Keyser"

HK
d

Via Johan Goudeau ontving de redactie een kopie van de brief van de Vereniging Hendrick de Keyser op zijn artikel in ons vorige nummer. De reactie had de volgende inhoud:

Van de heer Josso uit Amstelveen ontvingen wij het juni-nummer van "VVA-berichten". Met plezier hebben wij het artikel 'Wie was nu toch Hendrick de Keyser?' gelezen.

Wij stellen het zeer op prijs dat u niet alleen onze beroemde naamgever onder de aandacht heeft gebracht, maar ook het werk van de Vereniging. Uw oproep aan de lezer om lid te worden wordt dan ook zeer gewaardeerd.

w.g. dr ir. C.S.T.J. Huijts.